

Nov davčni zakon v pretresu - Spopadi na meji Abesinije

Poslanska zbornica se pričela baviti v ponedeljek z načrtom za razdelbo premoženja potom davkov. — Prvotni tozadevni predsednikov načrt znatno poostren, da se bodo višje obdavčili tudi razmeroma nizki dohodki.

Washington, D.C. — Odbor za sredstva poslanske zbornice je ta ponedeljek predložil celokupni zbornici načrt za preureditev dohodninskih davkov in za davke na velike zapuščine. Načrt ima v nekaki meri namen, nekoliko izravnati veliko razliko v premoženju bogatih in revnih slojev.

Program za razdelbo premoženja je prišel naravnost iz bele hiše od predsednika Roosevelta, vendar pa je odbor za sredstva v mnogih ozirih program predelal in izpremenil. Dočim je na pr. predsednik nameraval, da se ima zvišanje dohodninskih davkov nanašati samo na dohodke preko milijona dolarjev, je odbor posegel daleč tudi med "revnejše". Opatke ter vključil v povišanje dohodke od \$150,000 na \$200,000 in, kakor se trdi, se namerava iti še nadalje ter vključiti tudi dohodke od \$50,000 naprej.

Do tem zadnjem načrtu se ima sedaj veljavna posebna nalaga na visoke dohodke, ki znaša za \$50,000 dohodkov 30 odstotkov, zvišati za en odstotek, nato pa se ima polagoma zviševati, dokler bi ne znašala za dohodke \$150,000 54 odstotkov in 75 odstotkov za vse dohodke preko 10 milijonov dolarjev.

Nemogoče je napovedati v naprej, kak načrt bo zbornica končno odobrila glede razdelbe premoženja. Dočim se je prvotni predsednikov program nanašal samo na to, da se zvišajo davki na davke visokih dohodkov, in dalje, da se zvišajo davki na dohodke korporacij ter končno, da od zapuščin odreja vlada za večji kos, so pa radikali v kongresu aktivno na delu, da se podvržejo načrtu tudi razmeroma nižji dohodki. Voditelj teh radikalcev je senator La Follette iz Wisconsin, kateri zahteva, da se že pri dohodkih \$4000 na leto zviša dohodninski davek od sedanjih štirih odstotkov na 6 odstotkov.

Negotovo je, kdaj se bo končalo letošnje zasedanje kongresa. Poleg omenjenega načrta ima kongres pred seboj še par drugih nujnih predlogov, za katere bo potreboval več časa. Predsednik sicer želi, da se kongres razide do 23. avgusta, a je nekoliko vprašanje, ali se mu bo moglo ugoditi v tem oziru.

DETNIK UKRADEL POJICISTU URO

Rock Island, Ill. — Neki policist je pretekel petek aretirati A. E. Davisa zaradi pijanstva in po kratki preiskavi je aretiranca v zapor. Kmalu nato je policist opazil, da mu je izginila njegova ura. Ko jo je brez uspeha več časa iskal, se je odločil, da bo preiskal še aretiranca, in resnici je našel uro v njegovem žepu.

Rock Island, Ill. — Neki policist je pretekel petek aretirati A. E. Davisa zaradi pijanstva in po kratki preiskavi je aretiranca v zapor. Kmalu nato je policist opazil, da mu je izginila njegova ura. Ko jo je brez uspeha več časa iskal, se je odločil, da bo preiskal še aretiranca, in resnici je našel uro v njegovem žepu.

UMOR SE BO POJASNIL

Policija prijela ženske, ki je obdolžena umora.

Chicago, Ill. — Ta ponedeljek je imela policija pripeljati v Chicago iz New Yorka 45 letno Evelyn B. Smith, katero so oblasti iskale zadnja dva tedna, ker je obdolžena, da je izvršila znani umor nad 28 letnim Ervinom Langom, katerega truplo brez nog so našli v nekem močvirju blizu Hammond, Ind. Smith je bila prijeta v New Yorku preteklo soboto na neko ovdbo. Dočim zvrtača Mrs. Dunkel, tašča umorjenega Langa, vso krivdo za izvršitev umora na Mrs. Smith, pa nasprotno zadnja trdi, da bo razkrinkala Mrs. Dunkel in dokazala, da je ne samo kriva smrti Langa, marveč tudi, da je bila Langa žena, ki je umrla meseca decembra, zastrupljena.

TUJEZEMSKI ZLOČINCI BODO DEPORTIRANI

Washington, D.C. — Vlada namerava odpraviti 151 tujezemskih zločincev, ki so točasno zaprti po raznih federalnih ječah, vsakega v svojo domovino, da se s tem nekoliko olajša breme, ki ga ima vlada v vzdrževanju kaznilnic. V to svrhu je pretekli petek izdal predsednik Roosevelt dekret, s katerim se tem zločincem izpreminja zaporna kazen v deportacijo.

FATHER COUGHLIN ZMAGAL V PRAVDI

Chicago, Ill. — Sodišče, pred katerim se je vodila obravnava v pravdi med Fathrom Coughlinom in ravnateljstvom tukajšnjih parkov, je pretekli petek izreklo svojo odločitev. Kakor že poročano, je Rev. Coughlin vložil tožbo proti ravnateljstvu parkov, ker je to odklonilo njegovo zahtevo, da bi smela njegova unija za socialno pravičnost imeti zborovanje v Soldiers Fieldu. Sodnik Kelly pa je odločil, da ima Coughlin popolno pravico, poslužiti se omenjenega prostora za zborovanje, ako plača pristojbino, katere se za zborovanja navadno računa. Pri tem je še ožigal ravnateljstvo parkov, da ravna svojeglavno pri oddajanju omenjenega prostora. Kljub temu, da je Father Coughlin zmagal, se bržkone ne bo mogel letos poslužiti Soldiers Fielda, kajti ravnateljstvo namerava vložiti priziv proti razsodbi pri državnem prizivnem sodišču, za kar se bo potrebovalo par mesecev; ako bo pa še pri tem izgubilo pravdo, ima namen, iti še naprej do državnega vrhovnega sodišča, za kar bo zopet poteklo nadaljnjih par mesecev.

IZPREMEMBE V ŠPANJI

Odnosaji z Vatikanom se nameravajo upostaviti.

Madrid, Španija. — Dočim se je pod socialističnim vladarstvom pred štirimi leti sprejela za Španijo taka ustava, da je dajala državi popolnoma brezversko lice, se je pa zadnje čase to znatno izpremenilo. Z Vatikanom vodi sedanja vlada, ki je po veliki večini sestavljena iz katoličanov, pogajanja, da se zopet sklene konkordat med njimi in Španijo. Obenem je v delu tudi načrt, da se izpremeni tisti člen v ustavi, ki določa izgon jezuitov in zaplenbo njih premoženja.

SMRTNA KOSA

So, Chicago, Ill. — Po dolgi in mučni bolezni je v soboto jutraj preminul v bolnici tukaj dobro poznani rojak John Bruce (Brus), z Avenue L. Pogreb je danes (v torek) 30. julija ob 10. uri s peto sv. mašo. — Pokojni zapuška žalostno soprogo in tri sinove: Ivana, Edwarda in Borisa, katerim izrekamo naše sožalje, pokojnemu naj sveti večna luč.

IZSTRELITI SE DAL V SVOJO SMRT

Ocean Park, Cal. — Pri neki javni predstavi pretekli petek se je med drugim izvršil tudi znani trik, da so iz kanona izstrelili človeka. Prostovoljca pa, ki se je prijavil za ta poizkus, je zadel usoden kolec. Ko je namreč "človeška krogla" padla 125 čevljev daleč v morje, se je potopila, še predno so mogli žrtev pobrati v čoln. Kakor je policija ugotovila, je bil to neki Jas. Miller, ki je prišel nedavno semkaj iz Bostona. Uslužbenci podvetja trdijo, da je bil mož očitno brez dela in se je prostovoljno javil za poizkus.

SIRITE AMER. SLOVENCAM

PAPEŽ ODIDE NA DOPUST

Vatikan. — Ta četrtek zapusti papež Pij Vatikan in se odpravi na svoje običajne počitnice na svoje letoviško stanovanje v Castel Gandolfo, kjer namerava ostati do konca septembra; od tam bo tudi vodil svoje uradno poslovanje.

KRIŽEM SVETA

Haag, Nizozemska. — Množine zlate rezerve so se pretekli petek izvozile deloma v Francijo, deloma v Zed. države, zaradi negotovosti glede finančne politike nove vlade, katero sestavlja min. predsednik Aalberse, voditelj katoliške stranke.

Vatikan. — Pretekli teden se je v uradu papeževega tajnika, kardinala Pacellija, podpisal konkordat med Jugoslavijo in Vatikanom. Kardinal Pacelli je podpisal v imenu Vatikana, v imenu Jugoslavije pa dr. Auer, jugoslovanski minister za pravosodje.

Bukaresta, Rumunija. — Na sled se je prišlo velikemu finančnemu škandalu, vsled katerega je moral odstopiti ravnatelj državne banke, G. Dumitrescu. Ugotavlja se, da se je nezakonitim potom preneslo milijon dolarjev v Belgijo za neko tujezemsko podjetje.

Kopenhagen, Danska. — V pregnanstvu v tukajšnjem mestu je pretekli petek obhajal svoj 70. rojstni dan prvi kancler nemške republike, F. Scheidemann. Mož je znan po svojem izreku, ko je dejal, da raje vidi, da mu roka usahne, kakor bi podpisal verzajsko mirovno pogodbo.

GLUHONEMEC OBSOJEN NA ŠEST MESECEV

Chicago, Ill. — 26 letni Herman Skedsmore, 26 W. Chestnut st., je bil v petek obsojen na šest mesecev ječe, ker je izvršil neki roparski napad, pri čemer je bil

40 ITALIJANOV UBITIH

Ceta Italijanov bila odbita, ko je stopila na abesinska tla. — Svet Lige narodov se zbere to sredo k zasedanju.

Zeneva, Švica. — Kakor govorijo poročila iz Abesinije, je na nje severozapadni meji prišlo v nedelo do resnejšega spopada med italijanskim in abesinskim vojaštvom, pri čemer je bilo ubitih 40 Italijanov in 20 Abesincev.

Dočim podrobnosti o spopadi niso znane, pa govori poročila, da je oddelek Italijanov prekorajčil mejo in se utaboril na abesinskem ozemlju ob nekem potoku. Abesinci so ponorčali najprej napeljali potok v drugo strugo, s čimer so prisilili italijansko ceto, da se je umaknila vsled pomanjkanja vode. Ob tej priliki, ko so bili najmanj pripravljeni, so jih Abesinci napadli, kar je imelo za posledico izgube na obeh straneh, na kar je ostali del italijanske cete zbežal.

Kaj naj se ukrene glede italijansko-abesinskega spora, bo razmotril svet Lige narodov, kateri se zbere k zasedanju to sredo v tukajšnjem mestu. Takoj, ko je bilo zasedanje objavljeno, je pa dal Mussolini Ligi ponovno vedeti, da si ne bo pustil ničesar predpisovati od nje in da bo Italija izstopila iz Lige, ako bi ta izrekla kako nepovoljno odločitev za njo.

Nasprotno pa Abesinija stavi svoje zadnje upanje v Ligo, da bo preprečila preteči oboroženi spopad. A tudi to upanje je skrajno majhno in Abesinija se resno pripravlja za vojno, za katero pričakuje, da bo izbruhnila sredi septembra.

la udeležena tudi njegova žena, katero pa je sodnik opustil. Oba sta gluhonema in sta pismeno priznala, da sta kriva.

Iz Jugoslavije.

Bedno stanje rudarskega delavstva v Sloveniji, ki ne zasluzijo niti toliko, da bi sebe in svoje družine dostojno preživljali. — Zamotana uganka dveh mladih mož, ki sta šla v prostovoljno smrt. — Razne vesti.

Rudarji se pogrezajo v revščino

Ljubljana, 8. julija. — Strahovito je zajela gospodarska kriza življenje našega delavstva, kar zlasti pričajo kričeče številke, ki jih je zbrala Delavska zbornica, katere poročila o socialnih razmerah rudarskega delavstva v premogokopnih revirjih v Sloveniji. — Proizvodnja, kakor izkazujejo ti podatki, je padla za polovico. Premogovna produkcija zaradi krize stalno in rapidno pada že od leta 1929. Do leta 1933 je padla proizvodnja premoga v celi državi od 100% na 72,4%, v rudnikih dravske banovine pa skoro na polovico (od 100% na 51,6%). In sedaj grozi še ponovno znižanje dobav premoga za državne železnice, dasi je isto padlo od 1929 od 44,2% do 27%. Razumljivo je, da so vsled tega rudarji vsi obupani. — Pred desetimi leti je bilo zaposlenih 9.806 rudarjev, sedaj jih je komaj polovico, to je 4.636. Teh 4636 rudarjev mora poleg sebe vzdrževati še 3368 žena in 7274 otrok in to pri sedanjih draginjah, ko stanejo samo živila, brez kurjave, 220 Din, za 4 člansko družino po 660 Din. Če pogledamo še to, da je na pr. samo v Trbovljah pad 60 odstotkov delavstva, ki v polletnih mesecih zasluži povprečno komaj po 400 Din na mesec ali malo več, je dovolj jasno razvidno, da je preživljanje delavstva silno ogroženo. — Seveda, si poleg tako pčilega zaslužka rudar nika ne more kupovati dostojne obleke ne sebi, ne družini. Velik del kočevskih rudarjev pa je v letošnjem juniju zaslužil komaj po 50 do 100 dinarjev in od 75 do 80 odstotkov teh rudarjev je družinskih očetov in starejših delavcev. Le redka je družina, pri kateri bi v rodbini delala po dva člana. — V Trbovljah mora pa na pr. vsak rudar skrbeti še za enega rentnika. Kljub tem majhnim zaslužkom pa je delavstvo odrinilo velike socialne dajatve. Tako je leta 1933 4866 delavcev-rudarjev plačalo teh dajatev za 5.678.000 Din in sicer za bolniško blagajno, za pokojninsko blagajno, za brezposelno zavarovanje, za vzdrževanje delavske zbornice ter razne druge dajatve. Poleg teh odtegljajev od borne plače, pa je moral povprečno še vsak delavec prispevati okoli 98 Din za uslužbinski davek in bednostni fond.

Spričo tega je razumljivo, da je vse to pritiralo rudarje do bede in obupa in je že lansko leto izginilo 10 letna deklica Zuma, hčerka Šabana Bošnjakovića. Vse je bilo prepričano, da je utonila v Bistrici. Ko je te dni Šaban odpotoval iz Peči v vas Zatrič, se ga je nenadoma oprijela neka deklica, v kateri je spoznal lastno pogrešano hčer. Izkazalo se je, da jo je ukradel neki Ahmed Šeh iz Dolibara in jo prodal svojemu prijatelju za 3000 Din.

Nesreča

Pri regulaciji Savinje je bil kot miner zaposlen 41 letni delavec Jože Lesar, doma iz Košnice, kateremu je pri delu, kamenje zmečkalo prste na levi roki.

Nad 35,000 prebivalcev otoka Porto Rica je napravilo nedavno pohod proti glavnemu mestu, San Juan, kjer je zahtevalo sprejem zakonov za gospodarsko obnovo. Demonstracije, ki so jih priredili v prestolnici, pa so bile mirne in policiji ni bilo treba nastopiti.

"Dekle z odprtimi očmi"

je ime zanimivi povesti, ki bo začela izhajati jutri v našem listu. Povest je vzbudila vsepovsod obilo zanimanja. Prepričani smo, da ga bo vzbudila tudi med čitatelji našega lista. Čitajte to povest od začetka. Opozorite na njo tudi svoje prijatelje in sosede, da se tudi oni naroče na list, da bodo čitali to zanimivo povest od začetka.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. The first and the oldest Slovene newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tisku:

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:
1649 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Address of publication office:
1649 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscription
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopolni važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldna. — Na doplate brez podpisov se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Pa toliko skrbi

Na Goriškem in pod Mussolinijem teče voda na rdeče mline. Vzhičeno javlja "Prosveta": "Politika Mussolinijeve katoliške duhovščine na Primorskem dobro uspeva z našega stališča." Znak takega uspevanja bi bilo, ko pove dalje: "V cerkev hodi poslušat italijanskega duhovnika ob nedeljah samo še par starih ženic. K spovedi pa ljudje sploh več ne hodijo." Halelujah. ... na Primorskem se odpira rdečkarjem pravi raj. Tako se potijo v potu obraza, da bi ljudem izbili iz glave, da naj ne hodijo v cerkev in k spovedi, ti naši slovenski rdečkarji se potijo tam in tu v Ameriki, ampak na Primorskem pa vrši to delo, da bi ljudje ne hodili več v cerkev in k spovedi, Mussolini in njegova katoliška duhovščina, in mesto, da bi rdeči šturmar na cerkve in spoved pel Mussoliniju in italijanski duhovščini, ki vrši to delo bolj uspešno ko on sam slavošpeve, pa je strašno hud na "slovensko klerikalno propagando v Ameriki", ki o kočljivi zadevi malo drugače sodi. Rdečkar v Chicagu je vzhičen nad delom Mussolinija, da se praznično cerkve in spovednice, in bi moral povzdigovati "slovensko klerikalno propagando v Ameriki" prav v deveto nebo, ako ne kliče groma in strele nad tega laškega zaveznika pri delu materialističnih rdečkarjev, pa kliče le ta slovenski rdečkar grom in strelo na te ameriške klerikalce in njih propagando, ko gre "politika uspešno z našega stališča". Ali je rdečkarju žal za prazne cerkve in se boji morda za duše tistih, ki ob nedeljah ne hodijo več v cerkev, in ali se trese, da bo zlomek pražil duše tistih, ki ne hodijo več k spovedi? Poj slavo in halelujo tem laškim prazniteljem cerkev in spovednic, saj sam priznaš, da gre "delo izborna z našega stališča". In na — hinavščino je vsak rdečkar in tudi kak "katoliški" rdečkar strašno hud, na hinavščino, ki je baje na drugih.

To je rdečih skrbi v rdečem taboru, ko bi moralo biti polno slavošpevov na Mussolinija, ki vrši tako rdečkarško delo, in tudi na klerikalno propagando v Ameriki, da je tako silno zarukana, in mora rdečkar reševati duše primorskih Slovencev in skušati polniti cerkve in polniti tudi spovednice. Ali se je svet res na glavo postavil?

Dalje pravi ta za cerkve in spovednice goreči rdečkar v "Prosveti": "Vest pripoveduje o neki Slovenki, katero je fašistični duhovnik ovadil policiji, ko se mu je v spovednici nekaj pritožila proti cerkvenemu terorju. To je pač najboljša metoda za uničenje spovedi." Kaj pa hoče še več? Ali je zopet rdečkar v skrbeh za — spoved?? Meritorno bi pripomnil, da je ta vest najmanj zelo sumljiva. Ali se je dogodilo drugače, ali pa se sploh ni dogodilo, ker tudi najbolj zagrižen fašistični duhovnik mora poznati, kaj je tajnost v spovednici.

Žalostne so razmere tam na Primorskem, ko se sistematično uničuje moralna odporna sila našega naroda,

ampak še bolj žalostno pa je, da pomagajo pri tem delu tudi naši slovenski rdečkarji, ker gola hinavščina je, ako tožijo, da se prazni cerkve in spovednice, njim je edinole na tem, da bi udarili "klerikalno propagando", narod naj pa gre žabam pet.

KAJ JE NOVEGA MED NAŠIMI FARMARJI?

Willard, Wis.

Zopet nekaj vrstic iz naše farmerske kolonije. — O vremenu nimamo drugega poročati kot to, se te dni pošteno potimo pri naših delih na polju. Sonce namreč z vso močjo pripeka. Kadar se živo srebre v toplomerju suče okrog 95 stopinj, kot se te dni, ni to nobena šala, zlasti ne, če je človek zaposlen s težim delom pri pospravljanju sena in se kaj lahko zgodi, da kateri vsled neznosne vročine omaga.

Naša priljubljena rojakinja in zvesta naročnica katoliških listov Mrs. Anton Debeve, se je morala podati v bolnico v Rochester, Minnesota, kjer se bo morala baje podvreči več operacijam, katere so potrebne za njeno zdravje. Naši dobri rojakinji iz srca želimo in prosimo Boga, da ji zopet podeli ljubo zdravje in da bi se kaj kmalu zopet povrnila na dom k svoji ljubljeni družini.

Zadnji nedeljo se je izpred oltarja poslovil od nas naš priljubljeni župnik č. g. p. Bernard. Med nami je bil komaj deset mesecev. V tem kratkem času si je pridobil srca vseh faranov, da je bila nepričakovana ločitev od njega težka, kot bi se poslavljali od lastnega očeta. Kako pa tudi ne, saj je bil med nami ravno v najtežji dobi naše fare, ko se je popravljala in povečala naša cerkev in zadnji jesen, ko se je instaliralo vodovod v župnišče. Pri vseh teh podjetjih je znal tako lepo izpeljati svoje načrte, da smo mu vsi kot en mož, brez najmanjšega ugovora odobravali; mu zaupali in ga spoštovali, kot resnično dušnega voditelja. Ljubili smo ga kot lastnega očeta ter ga po naših močeh, pri njegovem trudopolnem delu za našo faro podpirali.

Naj Vam bo, č. p. Bernard, na tem mestu izrečena iskrena zahvala za vsa dela in trud, ki ste ga imeli za dobrobit in vsestranski prospek naše fare. Zagotavljam Vam, da se Vas bomo vedno hvaležno spominjali. Ob enem pa nas navdaja veselo upanje, ker dobimo v svojo sredo naše stare znanke, bivše tukajšnje duhovne voditelje pred č. p. Turna, provincialnega komisarja in č. g. p. Johna Trinka. Trdno smo prepričani, da bo naša fara pod skrbnim vodstvom omenjenih č. gospodov kot do sedaj, tudi v bodoče lepo napredovala v čast božjo ter dušno in telesno korist vseh in vsakega posameznega farana.

Ravno pred zaključkom tega poročila mi je prišlo na uho, da se je v avtomobilski nesreči ponesrečila tukajšnja slovenska družina Mr. F. Selisnik, ko se je nekega večera vračala z obiska od svojih prijateljev proti domu. Oče, mati in trije otroci so na nekem križišču trčili ob težko naložen truck. Pri tem so mati in trije otroci dobili le bolj lahke poškodbe, dočim je oče opasno poškodovan, vsled hudih notranjih poškodb. — Istotako se je v avtomobilski nesreči poškodovala tukajšnja ugledna rojakinja Mrs. Frank Volk. Ko je bila na potovanju iz Chicaga v De Kalb k obisku prijateljev je njihov avto kolidiral z nekim drugim in pri tem je Mrs. Volk dobila težke poškodbe, za katere ji je zdravnik prisodil najmanj šest tednov postelje v bolnišnici. — Vsem tem želimo hitrega okrevanja.

Poročevalec

KAKO SE GIBLJEJO SLOVENC V ZAPADNI PENNI

Bridgeville, Pa.

Lep dan je bil 21. julij v župniji sv. Barbare. In kdo je napravil ta dan tako zanimiv in nepozabljiv v naši naselbini? — Nikdo drugi kot johnstonski Slovenci pod vodstvom Rev. Father Odila Hajnske, OFM. So li prišli samo na izlet? Samo da bi jedli in pili? — Ne! Njih namen je bil, da se Slovenci v Penni bolj spoznajo in združijo, vsaj tu v zapadni Penni. Pripeljali so tudi svoje "igravce" in orkestro.

Igra "Kovačev student", pod vodstvom Father Odila Hajnske, "Orkestra", "Mladici", prav izvrstno igrajo. Na odru v naši St. Barbara Lyceum dvorani so pokazali igravci svoje mojstersko delo. Resnično, da je ganilo vsakega. Niso bili samo Slovenci, ampak tudi Poljaki, Slovaki, Nemci, Irci. In od daleč je prišel na to zabavo Rev. John Blažič s svojo sestro Miss Mary Blažič. Tudi iz okolice je bilo precej naših Slovencev.

Predno se je začela igra, smo sli vsi v cerkev in Father Odilo je zapel "Litanijs", njegova orkestra je pa igrala. Krasno! Človeka spominja na stari kraj, ko čuje dobro slovensko godbo in petje. — Kdaj zopet Johnstonski Slovenci pozor!

Johnstonski Slovenci pozor! — Pod vodstvom oo. frančiškana ste pokazali, kaj se da napraviti za vero in narod. Dolgo

let ste bili zapušeni, zanemarjeni. In sedaj? — Se vaša mladina mi pride v mojo župnijo s krasno igro "Kovačev student". — Stari in mladi v Johnstownu, vsi za vašimi dušnimi pastirji — celotno — frančiškani. Ne boste se kesali! In oni, ki še malo dvomijo in so zapeljani po časnikih, prosim, odprite vaše oči, vaša srca! Capito! — Ako bo Johnstown tako deloval, lahko beležim, da bo v kratkem prekosil Steelton, Forest City, Pittsburgh. Mojo župnijo izpustim, ker "bolniki" ste prišli pomagat. Prav ste storili! Mogoče da se mladina tukaj nekoliko vzbudi.

Sedaj pa malo "Kranski Miciki". No, slovenski Miciki, ker "Kranska" je umrla pred par leti. — Iskrena Vam hvala Mrs. Mary Useničnik, za Vaše neumorno delo. Bog Vas blagoslovi. Se za naprej Vas prosim, da boste kot dosedaj: vzgledna predsednica našega društva "Krsčanskih mater". Vas stare in mlade matere prosim, da sledite vzorcu vaših poštenih mater.

Na koncu še enkrat hvala Father Odilu in njegovim igravcem in orkestri Johnstown. — Hvala vsem!

Staro-Tržan

LEPI USPEH PIKNIKA

Milwaukee, Wis.

V dolžnost si štejemo, da izpolnim svojo obljubo, katero sem vam cenj. čitatelji Amerikanskega Slovencev dal v tem listu, predno se je vršil naš cerkveni piknik, da bom namreč poročal o uspehu tega piknika.

Naš piknik, cerkve sv. Trojice, ki se je vršil 14. julija, je bil nad vse uspešen v vseh ozirih in se zlasti če pomislimo na sedanjost, še vedno slabe čase, ko še vedno gledamo, kdaj se bo izza vogala prikazala prosperiteta in deželo, kakor nas je trdoštal že prejšnji predsednik Združenih držav, Hoover, ki je vedno trdil, da je prosperiteta že na poti. — Torej, uspeh našega piknika je izpadel nepričakovano dobro kljub temu, da je bila morda želja mnogih naših rojakov nam nasprotna. Odkritosrčno povedano, da nismo od te male peščice Slovencev pričakovali, da bo naš piknik prinesel tako lep finančni uspeh. Vsi dohodki piknika so namreč znašali \$1,496.50; stroški so bili \$479.00; tako nam je ostalo čistega dobička \$1,017.50.

Noben slovenski piknik še ni imel pokazati nikoli toliko uspeha; da, niti, bi rekel, nobena slovenska prireditelj, kakor smo ga imeli mi pri tem pikniku v novoustanovljeni slovenski župniji sv. Trojice. — Morda bo kdo rekel, kako je bilo to mogoče, pri tako razmeroma malem številu Slovencev, napraviti tako lep dobiček. — Te svote, seveda nismo sami spravili skupaj, ampak ste k njej pripomogli tudi vi dobri slovenski rojaki, kateri ste se v tako lepem številu udeležili našega piknika in ste ob tej priliki, zlasti nekateri globoko posegli v svoj žep. To je pripomoglo k enemu tisočaku.

Res, mislili smo že, da nas vse sovražijo, ker hodimo v cerkev sv.

Trojice, a spoznali smo, da človek ne sme soditi poprej, da se sam prepriča kako in kaj. Sedaj smo namreč na lastne oči videli, da to ni resnica. Videli smo, kako ste prihajali na piknik celi popoldan in ves večer, kjer ste se prav pošteno zabavali s svojimi nekdanjimi starimi prijatelji. — Na kratko rečeno: Od naše strani je bilo vse veselo in zadovoljno in vse je poteklo v najlepšem redu in sporazumnosti. Med nami je vladala najlepša vzajemnost in prijaznost, kar nas je najbolj veselilo.

V večernem mraku je bilo nekaj krasnega, ko so se okoli bare zbrali na eni strani naša slovenska mladina, kjer je naša organizacija spremljala slovensko petje s harmoniko, na drugi strani bare je pa Mr. Anton Novak imel svoj zbor, kateri je prepeval vedno priljubljene starokrajske pesmi in zdravice, da se je razlegalo daleč okoli po mestu.

Ravno ta teden, ko to pišem, obhajamo v Milwaukee stoletnico, odkar se je začelo mesto. Še nikdar, v teku teh sto let niso imeli Slovenci prilike, da bi na prostem, sredi mesta prepevali naše slovenske pesmi, kot je bilo ravno sedaj pri tem pikniku, kjer so vsi naši Nemci prepevali svoje nemške pesmi.

Naš cerkveni piknik, nas je vzbudil iz spanja in za naprej bomo vedeli še bolje vse urediti, za še boljši uspeh. Upamo, da nam bodo naši rojaki šli na rok, kot so to pokazali sedaj, tudi pri prihodnjih naših cerkvenih prireditvah, katere bomo imeli enkrat v jeseni. Hvala gre vsem skupaj, ki ste že na katerikoli način pripomogli do takega uspeha. Prepričani ste lahko, da ste pripomogli tudi sami sebi, če ste pomagali k naši cerkveni blaginji. — Hvala gre vsem tistim, ki so se udeležili našega piknika. Posebno hvala pa izrekam našemu prijatelju Mr. R. Stautu, uredniku tukajšnjega slovenskega lista "Obzor", v katerem je tako lepo oglašal naš cerkveni piknik. Prav lepa mu hvala tudi za udeležbo na pikniku, saj je tudi on večkrat posegel v žep in bil priprazen z nami, ter rekel, da se popolnoma strinja z našimi cerkvenimi idejami. — Drugo hvalo izrekam našemu novemu članu Mr. A. Novaku, ki je pripeljal lepo število svojih prijateljev, katere je večkrat "trital" in pri tem precej globoko posegel v žep; kakor tudi zato, ko je navduševal svoje prijatelje za petje, ki je odmevalo po vrtu v večernem mraku. Prav lepa hvala obema imenovanima.

Dragi milwaški Slovenci. Udeležili ste se našega cerkvenega piknika v velikem številu in videli na lastne oči, da smo pri tem pikniku imeli vse Slovenci v rokah in da smo delali po svoji volji. Najbolj se je pa pri delu za piknik odlikovala naša organizacija Miss Josephine Novak, ki je s svojim celim korom celi popoldan in zvečer do 11. ure vneto pomagala v kuhinji, medtem ko so naše mlade pionirke pridno pomagale streči pri mižah in so gledale na to, da je bil

vsakdo dobro postrežen in da vsak z zadovoljstvom zapusti šolski vrt z dobitki, katerih bili mnogi deležni.

Piknik je torej za nami in di skrbi so minile za nekaj časa. Ne za dolgo, kajti v tem letu čaka še velika naloga, katero nam je izročil zadnji teden prežvičeni nadškof Sam Strich, ki je v svojem listu liral na nas, da naj gremo na lo me Slovencev v našem mestu od hiše do hiše, da dajo vsi otroke v katoliško šolo. Ta kpanja se bo začela že meseca gusa. Želja preč. g. nadškofa, da se šola sv. Trojice napaja z otroci slovenskih staršev, kor tudi da se s Slovenci napo cerkev sv. Trojice, da se z enkrat poživji vera med naš slovenskimi rojaki v Milwaukee, se vam ne bo treba nobenih stroškov. Z lahkoto me delovali složno in dosega najlepše uspehe. Samo ne poguma bo treba, pa bo slo v redu. Če bi tiste, ki so se udeležili našega piknika videli večkrat v naši cerkvi in v cerkvi, da bi se tam kaj povorili, pa bi bilo tudi lepo in enem koristno za vse. Ne mujte se približati se naši kvi in ne nas, če nas vidite zunaj. Mi smo veseli, če vidimo da prihajajo novi člani v cerkev in delujejo z nami. bo vse vodstvo še poprej v venskih rokah. — Pozdrav.

G. W.

ČLANSTVO AMERIŠKE GOSLOVANSKE ZVEZE MINNESOTI

Duluth, Minn. Glasom sklepa 10. letne konvencije, Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, vršene v mestu Duluth, Minn. dne 11. septembra 1934., se bo letos šila 11. redna konvencija Zveze v mestu Chisholm, Minn., v deljo dne 1. septembra t. l. 11. redno konvencijo točno ob 10. dopoldna. Konvencija bo objavljen v slovenskih časnikih en teden pred konvencijo. Vse lokalne klube Zveze s tem mestu uradno pozivljamo naj bi izvolili in letos poslali 11. redno konvencijo njih kvoto delegatov ali delegatov kot to določa člen enajsti in točka 1. v pravilih Zveze, voljeni pa naj bi bili le taki in članice, kateri se bodo udeležili konvencije, kakor tudi tista, ki ga bo priredil Chisholm klub, ob 6. uri zvečer na omizni dan, takoj po zaključku konvencije.

Tajniki lokalnih klubov so naproseni, naj bi poslali imen naslove delegatov in delotinj glavnemu tajniku Zveze kasneje do 10. avgusta t. l. Torej na svidenje v Chisholm, Minnesota, v nedeljo dne 1. septembra ob 10. ur dopoldna.

Za glavni odbor Ameriške goslovanske Zveze v Minnesoti: John C. Arko, Prejeto John Movern, Tajnik

Katoliški Slovenci, oglašajo svoje prireditve v "Amerikanskem Slovincu"!

TARZAN, NEPREMAGLJIVI

(149)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Za seboj je Tarzan pustil peščico prestrašnih črncev, ki so ostali v kempi, kjer jih je puhtil Zver pod vodstvom Dorskega. Teden pozneje, ko je Tantor umoril Dorskega in se je Tarzan rešil, so se vsi pozabili grozote ki so jih prestali in so se senci v prijazni senci vsi preoblečeni v vojaško obleko.

Ko tako sedijo v senci, nenadoma zaslišijo iz džungle nenavaden šum in težko hojo, ki je prihajala čedalje bližje. Tedaj se, o strah in groza, izza grmovja pokaže velikanski slon, na čigar hrbtu sedi Tarzan, v katerega rokah čepi mala opica Nkima. Vsi prestrašeni naglo vstanejo in se poizgube v džunglo.

Tarzan je hitro skočil s slona in izginil v šotoru Dorskega. — Vrnit se je namreč radi potrebe in upal je, da tam dobi svoje stvari. Na vse presenečenje je kmalu našel kar je iskal, namreč svojo vrv in svoje bodalo, katero so mu Zveretovi ljudje odvzeli takrat, ko je ranjen padel z drevesa.

Še nekoliko se je Tarzan ogledal po šotoru in kmalu opazil tam tudi lok in pišce. Tudi to je vzel, ker je vse to potreboval ter se nato potihno kot je prišel, splazil zopet ven. Čas se je namreč približal, ko je moral nastopiti pot za svojimi sovražniki. Slona je pa namenil pustiti kar samega.

Naše naročnike,

katerim naročnina poteče, prosimo, da jo po možnosti obnove. Izdajanje lista je v zvezi z ogromnimi stroški, zato le, če je naročnina točno plačana, je mogoče, da list izhaja. Oni naročniki pa, ki so prizadeti vsled slabih razmer, pa želijo prejemati list naprej, naj gotovo o tem obveste upravo lista, da se jih počaka in da se jim lista ne ustavi. Kdor pa le more, naj naročnino točno plačuje in upošteva ta naš apel.

Uprava "Amer. Slovenca".

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

- 4 Nedelja — Sv. Dominik
5 Ponedeljek — Sv. Marija snežna
6 Torek — Gosp. Izpremenenje
7 Sreda — Sv. Kajetan
8 Četrtek — Sv. Cirijak
9 Petek — Sv. Roman
10 Sobota — Sv. Lavrencij

Rev. J. C. Smoley:

OSMA NEDELJA PO BINKOSTIH

Glejte, tu imamo enega, ki ni bil vreden v pošteno za upravo njemu izročena imetka. "Kri- vičnega hlšnika", ga imenuje evangelij, ki je zapravljal premoženje svojega gospodarja. Pa tudi naše lastno premoženje moramo upravljati, ga pošteno rabiti — je to naša dolžnost.

Premišljujemo danes o rabi in vživljanju časnega premoženja.

1. Kaj zahteva Bog? Dejstvo je, da je zemsko, časno imetje dar od Boga. Bog hoče s tem časnim premoženjem ustanoviti našo srečo. Koliko skrbi je rešen premožen človek, koliko dovoljenih radosti lahko uživa! Zato imenuje sv. Pismo bogastvo "Krono", pravo mesto". Tudi zidovje (Breg 14, 20, 24).

Bog hoče pa s pomočjo časnega imetja tudi zasigurati večno srečo. Biti mora sredstvo, da bi bogatin, prost vsake zemeljske skrbi toliko bolj goreče služil Bogu, z večjo verno poslušal božjo besedo in pogostje prejemal zakramente, da bi bil usmiljen in darežljiv napram ubogim in trepečim. "Razdeli med uboge, na boš imel zaklad v nebesih" (Mat 19, 21). Kako velika je naša dolžnost, da ugodimo tem božjim načrtom in da bo njegovi dobri volji uživamo nam izročeno imetje.

2. In kaj dela pogosto človek, katerega je Bog blagoslovil z zemskim imetjem?

Kako pogosto pokopuje, ker ga napačno živa, svojo zemeljsko srečo. On postaja prevzet, ošaben. Nič ne vodi tako k napuhu kakor bogastvo. Napuh pa privede seboj na človeka druge skrbi in težave, povzroča, da ga ljudje zaničujejo, da ga več ne spoštujejo, napuh vodi k zapravljanju in pomanjkanju, revščini. "Hiša, ki je preveč bogata, pride v nič radi napuha," pravi modri Sirah.

Človek, ki ne živa prav svojega premoženja, stavlja v nevarnost svojo večno srečo. To uči sv. Pismo o bogastvu: "Mnogo jih je prišlo v padec zaradi zlata, njegova krasota je postala njihova poguba" (Sir 10, 10). In umrl je bogatin in bil pokopan v peklu" (Luk 16, 22). Kako velika nevarnost grozi od bogastva, in koliko jih nevarnosti podleže! Ne živajo izročena jim imetja: lakomnik kopiči, kopiči in grabi, zapravljujev razmetuje na vse strani; drugi zopet meče ven svoj denar za grešne zabave, za nenravnost, za boj proti veri.

Dragi moji, če je vas Bog blagoslovil z zemljskim imetjem, bodite za to hvaležni in ga vživajte po volji božji.

IZ DEŽELE SUŽENJSTVA IN TRPLJENJA

Koprski fašisti proti tržakemu škofu monsig. Fogarju
Trst, koncem junija. — V nedeljo 23. junija, se je vršila birmna v Koprski škofiji je združena s tržaško eno enotno škofijo, ki jo upravlja sedaj italijanski škof Fogar.

Spor, ki je nastal lani med škofom Fogarjem in vodstvom fašistične stranke, je zadobil tedaj ostro obliko, da je šel glas o njem preko meje škofije in celo Italije. Spor se danes ni poravnal, dasi vsaj v Trstu ni v zadnjem času več prišlo do nobenega javnega incidenta. Fašistične in civilne oblasti naravnost ignorirajo pri javnih sprejemih in manifestacijah, kjer bi moral biti prisoten, vedno kot nepovabilen gost. Ukaz za to premirje proti škofu so očitno izdale politične oblasti v Trstu. Koper na spada pod puljsko prefekturo. Radi tega se smatrali koprski fašisti za potrebno, da o birmni birmo dajo duška svojem sovraštvu do škofa Fogarja.

Ko se je pripeljal škof z avtomobilom v Koper, je stopil pred avto vodja Balilske organizacije v Koprni in hotel slišno prepričati, da bi se ustavil v Koprni in ga prisiliti, da se vrne zopet v Trst. Škof pa je energično izjavil, da on hoče biti dužni pastir, pa naj ga pri tem tudi ubijejo. Resnično bi bil, ako ne bi posegli vmes koprski in z revolverjem v roki odgnali nasilne fašiste.

Demonstracije, proti škofu so se ponovile, ko je škof v nekaj vojakov in procesiji bil na poti iz seme-

nišča v cerkev. Tudi tokrat so morali nastopiti z vso energijo karabinjerji, da niso fašisti dejansko naskočili škofa. Značilno je, da so pri tem fašisti vzklikali predvsem proti Slovanom in proti Jugoslaviji.

Ko je vstopil škof v cerkev, so ga prisotni verniki, posebno ženske burno pozdravili. Med njimi pa so bili očitno po določenem načrtu pomešani fašisti, ki so radi tega začeli reagirati proti temu. Pozabili so celo, da so v božji hiši in na najsvetnejši način napadli prisotne ženske in jih pretepli do krvi. Sam škof že ni več vedel, kaj bi storil. Končno se je varnostnim organom posrečilo napraviti red v cerkvi in škof je lahko podelil sv. birmo.

Štirje domači fantje ugnali 30 italijanskih vojakov

Gorica, 30. junija. — V Zagorju pri Boveu tabori že dalje časa kompanija alpinskega bataljona. Domači fantje so v nedeljo prideli ples v gostilni pri Francetu Zagorju, na katerega so prišli tudi italijanski vojak, kakih 30 po številu in štirje oficirji. Nekoliko korajžni fantje so pričeli peti slovenske narodne pesmi, kar je Italijane pogrelo, da so začeli zmerjati in psovati ter zahtevati, da prenehajo s slovenskim petjem. Nastalo je prekanje in nazadnje pretep, pred katerim so skoro vsi slovenski fantje zapustili gostilno, le štirje so ostali, ki so vse italijanske vojske za oficirji vred dobrega premagali, nato zbežali. Neki "Sargente" je obležal z zlomljeno nogo in razrezanim obrazom in tudi nekaj vojakov so morali pripeljati v goriško bolnico. Demonstracije, ki so se ponovile, bil na poti iz seme-

ODPOTOVAL NA ČEHOSLOVAŠKO

Ted Meredith, predno je odšel s svojo ženo iz Philadelphije na Čehoslovaško, kjer bo prevzel službo učitelja športa za čehoslovaško olimpijado, ki se bo vršila prihodnje leto.

vet fantov je bilo radi tega aretiranih, izmed katerih so bili štirje izpuščeni na svobodo, ostali, Alojz Kutin, Anton Piculin, dva bratrance z enakim imenom in Franc Rot, so pa v zaporih v Gorici in se jim obeta posebno sodišče v Rimu. Sedaj si vojaki ne upajo drugače hoditi po vasi, kot v gruči in še tedaj le dobro oboroženi.

Slovenski gostilničar proti domaćinom

Gorica, 30. junija. — Znani gostilničar pod Sv. Goro pri Gorici, Janez Trpin, p. d. "pri Koloncah", je postal zelo občutljiv proti domaćinom, pa tudi drugače nimajo o njem okoliščini bogve kako dobrega mnenja.

Tako je pred tremi tedni ko je pri njem gruča slovenskih fantov zapela par pesmi, z brutalnostjo nastopil proti njim in zahteval, da zapuste gostilno. Domačini so seveda radevolje odšli, ker niso hoteli imeti še drugih sitnosti, vendar pa so se obenem tudi zaobljubili, da se zlepa k njemu ne vrnejo. Tako je njegova gostilna vedno bolj prazna, le še kakšni redki italijanski uniformirani gostje posedajo v njej.

Hitlerjevka zastava v Trstu

Iz Trsta poročajo: Svoječasno je bila razobešena hitlerjevska zastava v Vrtojbi na dimniku zapuščene opekarne. Mislili smo da je to le en poseben pojav ki nima nobenega širšega in večjega pomena.

Vendar pa se je to preneslo tudi na druge kraje, tako je bila razobešena zastava tudi pri Renčah, v Komun in drugod, tako je bila razobešena in ob belem dnevu v Trstr na cerkvah Sv. Marka in Sv. Justa.

Po deželi se pa vedno češče širijo v lepi slovenščini pisani letaki, ki govorijo o priključitvi in osvoboditvi Trsta in ostale.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Jubilej

Sentjernejsko dirkalno društvo v St. Jerneju je v nedeljo 7. julija obhajalo 50 letnico konjskih dirk. Za to slavnost so bile prirejene jubilejne konjske dirke, pod pokroviteljstvom ministra za kmetijstvo in ministra za socialno politiko in narodno zdravje. Slavnosti se je udeležilo veliko število ljubiteljev konj in jahalnega športa, kakor tudi velika množica ljudi, zlasti Dolencev.

Vzmemirljiva vest

Kako velika je popularnost Dr. Korošca, zlasti med Slovenci, tako poročajo iz Ljubljane, se je opazilo, ko so avstrijske radio postaje objavile vest, da je bil na meji med Avstrijo in Jugoslavijo ubit neki človek, ki se je pisal Korošec. Mnogi so tej vesti takoj pri- stavili, da je bil po atentator-

le dežele po Hitlerju. Zlasti je močna ta propaganda med Tržačani, ki se seveda spominjajo nekdanjih dobrih dni pod Avstrijo in jih primerjajo z današnjim obupnim stanjem, v katerem je Trst pod fašistično Italijo.

Špijonov se boje

Potniki, ki prihajajo v zadnjem času iz Italije in ki so zlasti obiskati svoje rojake povedujejo o čudnem postopanju oblasti. Že dalj časa se namreč opaža velik strah pred tuji, posebno odkar se razpleta konflikt med Abesinijo. Skoro vsakega, ki pride preko meje, ga na dolgo in široko zaščitujejo o namenih njegovega potovanja v Italijo in ali ni morda prišel špijonirati v zvezi z abesinskim sporom. Marsikomu so seveda zde ta vprašanja smešna, vendar pa moramo razumeti njihov položaj, v katerega so se tako neprijetno zapletli.

Duhovnik Peršič konfiniran

Dne 31. marca je bil aretiran v Moščenicah, v Istri, župnik Franjo Peršič. Dolgo časa ni bilo mogoče izvedeti, kakšno usodo so mu določile italijanske oblasti. Sedaj pa prihaja vest da je bil konfiniran. Franjo Peršič je bil svoj čas župnik v Vrhu pri Buzetu. Ta mošnji fašisti so ga bili vzeli na piko ter ga večkrat dejansko napadli. Radi tega so ga cerkvene oblasti promestile, za njegovo konfinacijo pa je sedaj poskrbela policija.

Po ječi — policijsko nadzorstvo

Dr. Sfiligaj, Rutar in Manfreda, obsojeni od posebnega tribunala radi preteznega protidržavnega delovanja, so deloma prestali kazen, deloma pa jim je bila odpuščena po amnestiji. Vrnili so se domov, a so sedaj postavljeni pod 5 letno policijsko nadzorstvo. Na kvanturi so jim že zagrozili, da jih o prvi priliki pošljejo v konfinacijo.

Nenavadna najdba

Na skednju posestnika Franca Malinika v Libelčah na Stajerskem so našli mrtvega kočarja Martina Zdravnika. Pred dnevi se je najbrže zaril v slamo, zaradi slabosti pa ni mogel ven in je tam umrl.

Nesreča

Na glavni cesti, ki se odcepi iz Zaboršta k sv. Jakobu sta trčila 39 letni trgovec iz Teč št. 1, Franc Dolinar in še neki drugi motorkist, ki sta v hudi dem diru priletela drug v drugega. Dolinar je dobil hude rezal dva prsta.

Nesreča

V tovarni podpetnikov v Rimskih toplicah se je hudo ponesrečil delavec Kajtna. Ko je bil zaposlen pri stroju, ga je stroj zgrabil za roko in mu od-

poškodbe po glavi, rokah in nogah in je bil pripeljan v ljubljansko bolnico. Neznancu se ni nič zgodilo.

Tatvina tisočaka

Posestnik Jožica Pleteršek v Mihovcih v ptujskem okraju je hranil doma v omari večjo svoto denarja. Ko sta bila oba z ženo pri maši v Cirkovcah, je obiskal njuno hišo nepovabljen gost, ki je odnesel bankovec za 1000 Din. Orožniki so že na sledu.

Spominška plošča

Predzadnji nedelje meseca junija so v Stranjah slovesno odkrili spominško ploščo pokojnemu kralju Aleksandru I. Ujedinitelju. Plošča je dala vzdah domača gasilska četa, ki je v ta namen zbiral prispevke. Plošča, ki je iz domačega apnenca, je vzidana v šolsko poslopje.

Čarodej pred sodiščem

Pred mariborskim sodiščem se je zagovarjal 43 letni brezposeln krojač Josip Muršec iz Maribora, ki je izvršil že več tatvin. Poleg tega se je na deželi med priprostim ljudstvom izdal za čarodeja, češ, da zna pričarati in delati denar ter je na ta način izvajal od lahkovarstev mnogo denjra. — Sedem mesecev zapora se je glasila obsodba.

Odklikovanje

S srebrno kolajno je bil odklikovan Josip Jošt, mojster jugoslovanske tekstilne tovarne Mautner d. d. v Litiji. Poleg njegovega so bili odklikovani še delavci Josip Ribič, Leopold Berlog in delavka Ivana Resnik. Odklikovanje so dobili za svojo zvesto službo.

Smrtna kosa

V Ljubljani v Leonišču je umrl Josip Kosler, daleč znan veleposelstnik, rojen leta 1865. Njegov oče Peter Kosler je izdal prvi slovenski zemljevid slovenskega ozemlja. V Hrastniku je umrl Josko War-t, lekarnar. — V Leobnu v Avstriji je bil pokopan g. Ivo Ivanovič, vodja študijskega oddelka trboveljskega rudnika.

Nevarna poškodba

Josip Hončtelj, brezposelni drvar iz Pake pri Vitanju je šel nekega dne s puško v gozd. V gozdu je bil tako nepreviden, da se je s puško obstrlel v levo roko in sicer tako nevarno, da mu bodo morali roko odrezati.

Smrtna kosa

Na Viču pri Ljubljani je umrl Valentin Sever, hišni posestnik na Viču št. 79. — V Ljubljani je umrla Ana Fabian, rojena Carli, posestnica. — Na Rakeku je umrla Frančiška Berčič, roj. Matičič, rojena leta 1879 na Rakeku. — V Ljubljani je umrl Franc Arnšek, zasebnik.

"Selatno seme"

Na mariborskem trgu je neki prodajalec prodajal "selatno seme". Stražnik ki je šel mimo, se je pozanimal za to "seme" in ko je odprl en zavitek, je opazil, da je v njem pravi saharin in tako odkril celo košaro utihotapljenega saharina. Kazen bo seveda huda.

Ustreljen na meji

Posestnikov sin Štefan Hrovat iz Lipe v Slovenski krajini je hotel prekorati mejo z majhnim tovorom tihotapskega blaga. Ker se na graničarjev poziv ni ustavil, je ta streljal za njim in ga smrtno zadell.

Nesreča

V tovarni podpetnikov v Rimskih toplicah se je hudo ponesrečil delavec Kajtna. Ko je bil zaposlen pri stroju, ga je stroj zgrabil za roko in mu od-

KAKO SEM SPOZNAL IN NAŠEL RESNICO

Napisano drugim v zgled in korist

Zanimiva in poučna zgodba življenja — važno posebno za sedanji čas in naše socialiste.

(Dalje.)

1. "NEVERNI TOMAZ"

Marsikoga je slišati, ko pravi, da je bil tudi on veren, ko je bil otrok in to zato, ker je bil kot otrok še — neumen in je le zato, ker ni nič razumel, veroval in delal tako, kot ga je njegova mati učila.

Pač lepo spoštovanje do svoje matere! Pač lepo spričevalo, lepo priznanje svoji materi!

O, ti nad vse grda in črna nehvaležnost do svoje matere! Na mesto hvaležnosti in ljubezni za vso njeno skrb in ljubezen, za vse njene žrtve, katere doprinese mati za svojega otroka, katerega uči prvega in najpotrebnejšega znanja: spoznanja Boga in verskih resnic, uči hoditi po pravi poti do častne in večne sreče!

Torej veren si bil, dokler si bil otrok, dokler si bil "neumen".

Da, to je bilo res, da si bil ti takrat otrok, da si bil neumen, toda kaj pa tvoja mati? Ali je bila tudi ta še otrok, še neumna takrat, ko je tebe učila moliti, spoznavati Boga, spoznavati vero?

Sam sebi priznaš možnost biti razumen, ko si odrasel, svoji materi, svojim staršem, ki so te otroka vzgajali v veri, pa ne priznaš te možnosti, z drugo besedo: samega sebe imaš za modrega, svoje starše pa imaš za neumne.

Jaz pa se drznem ti na tem mestu zabrusiti v obraz: Ti, ki tako govoriš, si še slabši kot otrok in si zdaj še veliko neumejši, kot si bil pa takrat, ko si bil otrok; takrat si vsaj svoje starše za pametne imel in si jim verjel, zdaj pa jih imaš za neumne in ne veruješ več tega, kar so te učili.

Kot že omenjeno, mnogi pravijo, da so bili verni takrat, ko so bili še otroci in ko so bili še neumni, torej zato verni, ker neumni. Pri meni je pa bilo v tem oziru ravno nasprotno: Ravno zato, ker sem bil še otrok, ker sem bil še neumen, ko še nisem razumel, nisem bil veren, a potem, ko se odrastel, prišel k pameti in razumel, ko sem vse bolj spoznaval, razločeval, se učil, študiral, proučeval, razmišljal, preiskoval, čital, poslušal, skusil, sem postal še le veren.

Če je otrok neveren, ko je še neumen, ko še ne razume, ko si še ne zna skoraj ničesar sam razložiti, ko je še vse naiven, lahko mislim, in neizkušeni, mu pač ni zameriti. A zelo zameriti je pa vsem onim, ki niso verni, ko so že odrasli, ki so že ali bi vsaj morali biti pri vsej pameti in bi se lahko o vsem temeljito poučili in spoznali in našli resnico, samo ko bi se hoteli vsaj nekoliko potruditi, pa mesto tega vse v nemar pustijo, pa čitajo kak zagrozen protiverski časopis, pa mislijo, da so bolj napredni, prosvitljeni, izobraženi, da so razumejši in modrejši, kot so številni največji učenjaki in velmožje, ki imajo vero.

Pa jim jaz pri tej priliki takoj v brk povem, da tako napreden, prosvitljen, izobražen, razumen in moder, kot so oni, sem bil jaz, ko sem bil še deset let star.

Zato pa je največja ironija to, da se oni, ki nimajo vere, ponašajo, da so napredni, prosvitljeni, izobraženi, razumni in modri, ker so v resnici vse kaj drugega, kakor pa to. Če bi bili v resnici napredni, prosvitljeni, izobraženi, razumni in modri, bi bili tudi verni.

Spominjam se, kako pogosto ma so me še kot otroka radi moje prirojene nevernosti drugi otroci zmerjali s primkom: "Neverni Tomaz", ker sem hotel za vsako trditve dokazov in sem verjel, kar sem verjel, še le po-

tem, ko sem se o resnici prepričal. Starejši v družini so se čisto jezili nad menoj, ker sem hotel vse prej do dna dognati, predno sem kaj verjel, in izražal vedno svoje pomisleke, če je res to, in natančno poizvedoval in vpraševal: kje? kdaj? kako? zakaj? Če sem dobil zadovoljiv odgovor na vsa moja vprašanja, sem veroval, drugače sem pa dvomil. Bil sem izredno previden pri tem, da bi ne sprejel kaj za resnico, kar bi se pozneje izkazalo za laž, zmoto, ali izmišljotino.

Vsled tega sem dobil po pravici čudno ime: "Neverni Tomaz".

S tem imenom se označuje človeka, ki ne veruje resnice prej, dokler je takorekoč z rokami ne otiplje in dokler ne pride stvari prav do dna. Zato pa kar Neverni Tomaz verujejo, mora biti gotovo resnica.

Kot tak Neverni Tomaz sem že v otrošji dobi hotel kot glede vsega drugega, tako in še bolj glede vere, posebno glede nekaterih verskih resnic, biti za gotovo prepričan če je res vse to in tako, kot vera uči, če more biti tudi drugo res, če je eno res, kot se mi je takrat zdelo, da ena verska resnica ali nauk eden drugemu nasprotuje. Hotel sem vse razumeti, vse to razvozlati, si vse to razložiti, pojasniti, vse dvome, pomisleke razpršiti popolnoma, verske resnice in nauke, Božje naredbe, doumeti in spoznati prej — potem se le z mirno vestjo in veselim srcem verovati vse, kar vera uči.

A do tega, da bi se prepričal, spoznal in doumel kar se vere tiče in kolikor se je človeku prepričati, spoznati in doumeti mogoče, do tega, da sem se glede vere vmiiril in začel verske resnice verovati z mirno vestjo in veselim srcem, do tega je bila še dolga in težka pot, in bolj kot nevernemu apostolu Tomažu bi meni veljale Kristusove besede: "Blagor onim, ki niso videli, pa so verovali".

2. NA MORJE!

Kakor bi šel z malim, bormim čolnikom daleč na visoko, neizmerno morje, od kjer ni upanja na vrnitev, tako sem se bil jaz z malim, neznanim čolnikom uma 15 letnega fantiča popolnoma sam brez vsega spremstva podal na brezmejno in neskončno morje verskih skrivnosti in skrivnosti Božjih potov, hotel jih doumeti in dognati; spustil sem se v globoko premišljevanje in tuhtanje nekaterih verskih resnic.

Nekaj drznega, nevarnega, usodepolnega, poskus nekaj, kar je človeku popolnoma nemogoče. Če človek pri poskusu kaj takega doseči to spozna in se na tej poti vstavi in iz nje vrne, je to velik vspeh tega poskusa, kar vsakemu nevernemu in dvomljivemu človeku lahko popolnoma zadostuje.

V letih, ko človek najbolj potrebuje varstva, pouka in vodstva starejših, modrejših in izkušnih, sem bil jaz nastopil samostojno pot iskanja resnice. Vzrok je temu bilo najprej nekaj, kar med otroci, posebno če so samim sebi prepuščeni, navadno in pogosto pride, o čemur nisem bil še poučen, potem pa, ko sem začel spoznavati, sem imel to za greh skušajoč zanj zadostiti in začeti kar takoj popolno krščansko življenje, kar se more v resnici doseči le polagoma in po vajah.

In ker ni šlo, ker ni moglo iti, ko sem vse enkrat hkrati poskušal, me je misel na to vznemirjala in begala.

(Dalje prih.)

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

"Zlatarjevo zlato"

Zgodovinska povest iz XVI. stoletja.

AVGUST
SENOA
—
poslovenil
SILVESTER
K.

(Konec)

Kanonek preneha. Mirno je bil Gregorijanec poslušal zahteve Zagrebčanov, samo nasmehnil se je včasih.

"Gospodje Zagrebčani zahtevajo veliko," pokima z glavo, "zelo veliko. Toda vi ste gospodarji. Čudno, da niste zahtevali Medvedgrada! Ali kaj bi tudi z njim. Kup kamenja je."

"Morebiti ne pritrdite tem zahtevam?" vpraša kanonek.

"Da, da — pritrdim iz lastne volje — vse je dobro — vse!" odgovori Štefan Gregorijanec in krenivši proti durim reče: "Bog z vami, gospodje! Utrujen sem, počival bi rad!"

Počasi se je pomikal Gregorijanec v ozračje proti gori.

XXVI.

Bilo je popoldne poletnega dne leta 1592. Gora je bila mirna, zrak čist, gozdi zeleni, a po gozdih je cvetelo pisano cvetličje. Po gorski stezi je slišati mal zvonček. Iz goščave se prikaže kmet. Nosil je svetilko in zvonček z zvoncem, za njim pa je stopal samostanski duhovnik, držeč sveto hostijo v pleteni mošnjici. Pater je šel k Štefanu Gregorijancu, da ga z božjo hrano okrepi za zadnji pot. Povešene glave je korakal, da nisi mogel videti v mlado lice, globoko pokrito s kapuco. A če bi mogel, videl bi bil, da je bilo to lice žalostno, oči pa solzne. Redovnik se približa velikim durim že polrazdrtega Medvedgrada.

"Kje je gospodar?" vpraša vratarja. "Pred gradom je, oče Hjeronim," odgovori vratar in se prekrži pred svetotajstvom. "Pod zimzelenom sedi. Hudo mu je, zelo hudo, ali hotel je tako. Morali smo ga prinesiti iz Šestine."

Redovnik se poda proti gradu. Srce mu je silno bilo. Zdaj dvigne oči, postoji in strepeče.

Pod zimzelenom je sedel gospodar Štefan. Lasje so bili beli, lice blede in upadlo, oči kalne. Glavo je bil nagnil nazaj in jo prislone ob drevo. Gledal je v daljavo. Pred njim sta klečala Nikolaj in žena njegova Ana, pred njim je klečal tudi močan in krepak konjeniški častnik — Pavel.

"Bodi pozdravljeno božje telo!" pozdravi starček in nagne glavo. "Torej, otroci — ura je prišla. Počivat bom šel. Hvala, sveti oče! Težko sem vas pričakoval; da le nisem zamudil zadnjega izpovedanja!"

Duhovnik stopi bližje. Navzoči se odstrani. Duhovni oče nagne glavo k starcu in ta začne šepetati božjemu služabniku svoje grehe. Ako bi bilo v starcu več življenja, bi videl, kako kapajo duhovnikove solze na njegovo čelo.

"— ali en greh, oče duhovni!" konča Štefan tresoč se, "leži mi na duši kakor težak kamen; bojim se, da ni zanj odpustčanja. Ljubil sem dekle, kmetsko dekle in imela je sina. Zapustil sem njo in dete, da, še celo ubiti sem hotel otroka, ali zamanjalo ga je nekega dne. Morda je zanemarjeno, morda živi v bedi, morda me preklinja —"

"Ne preklinja vas!" zakliče duhovnik, odgrne kapuco in pade na kolena, "ne pre-

klinja vas, oče. Ta izgubljeni sin vam je prinesel zadnji božji blagoslov, ta sin, vaš Jurko — oče, sem jaz!"

"Ti — ti —", reče in prime z obema rokama Jurkovo glavo, "da, da! Ne lažeš. Lice ti priča, da si Gregorijanec! Da, da! Moj sin si!" Starček objame sina. "Oh, hvala ti, večni Bog! Sin, dovrši — smrt ne čaka."

Duhovnik dovrši sveto opravilo in sinova se vrne.

"Otroci," reče Štefan s slabim glasom, "počivat bom šel. Bil sem nekdanj ohol, bahat, ponosen. Večna roka me je zlomila. Toda zdaj sem čist. Rešil me je moj izgubljeni sin — ta vaš brat."

"Jurko!" zakliče Pavel.

"Pavel, pusti," nadaljuje starec, "čas gre, prihaja smrt. Pozneje ga objemaj, pozneje! Sinovi, vidim: stari naš rod bo izumrl. Hotel sem ga narediti večjega, slavnjejšega, pa — Bog je sodel drugače. Nikolaj, ti nimaš moškega zaroda, Pavel, ti tudi ne boš imel potomcev, ker si se zaklel, da ostaneš Dori zvest tudi onkraj groba. Jurko, ti si pa božji služabnik. Nobene nade ne nesem v grob in nad mojo krsto bo zvenelo drevo. Bodi božja volja. Pavel, tebi gre hvala, da si prišel. Bilo mi je težko po tebi. Ne pripisuj mi preveč krivde. Nisem kriv Dorine smrti, to ve Bog. Klara je kriva — Bog se je usmili."

"Usmilil se je že; v blaznosti je umrla," pripomni Pavel.

"Prosi v mojem imenu starca Krupiča odpustčanja. Čuvaj ga in pomagaj mu na stare dni. Z Bogom! — Niko in Anka, ljubita se! — Z Bogom, Pavel! Bodi kristjan in junak. — Z Bogom, Jurko! Oh, moli zame! — Z Bogom pa tudi ti, stari grad!" se obrne umirajoči proti gradu, "ti zavetišče mnogih rodov. Oba sva si enaka. Ponosen si bil ti in ponosen sem bil jaz. Tebi je počilo srce in poka tudi meni — ti boš prah in prah bom tudi jaz. Z Bogom, otroci — Marta — —" mrtev omahne medvedgrajski gospodar.

Še enkrat pogleda solnce izza Okičke gore, da vidi, kako objemajo trije bratje mrtvega očeta.

Kakor je rekel starec, tako se je tudi zgodilo. Pavel je padel poleg svojega zvestega Miloša leta 1604. kot konjeniški polkovnik v boju proti Turkom. Nikolaj pa je umrl brez moškega zaroda leta 1610. Izginil je rod Gregorijancev s tega sveta.

Divna si, bujna si zelena gora mojega rojstnega kraja. In če dvignem oči k tebi, kadar večerno solnce poigrava z zadnjimi žarki po vrhah in dolih, kadar siplje svoje zlato po svojem zelenju, se mi vzbude v duši slike iz davnih časov: ožive zopet vrli junaki, ponosni gospodje, hudi nasilneži, revni kmetje in tudi stari Medvedgrad, plamti zopet v živih barvah, kakor da je oživel. Ali ni! Ruši se in ruši stara zidina; doli pod goro pa se razprostira sijajen in krepak kakor mlad junak — naš Zagreb.

SIRITE AMER. SLOVENCA

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Saj res

Zapisal sem nekaj — o kritikastrah. Očividno so se čutili pri "Proletarcu" prizadete. Nemec pravi: "Den schuldigen Mann, geht das Grausen an." Kakopak. Roba izgleda, kakor bi moral vsak naj prej postati prav čistokrven socialist, ako se predrzne kako ziniti o — socialnih vprašanjih. Če črhne kako, pa ni socialist, je najmanj zadušeni študent. Tako-le modruje:

V dolgem uredniškem članku v svojem zatočišču v Chicagu se je pri tem poslužil jezika, kakršnega je rabil zdaj sicer še živ, a vendarle pokojni sheboyganski župnik.

Liste "kritikastrav" pravi Trunk, urejujejo med nami zadušeni študentki, ki so prijeli za pero, ker jim je kazalo, pisati in mazači, ki imajo le nek "predrzen gobec"...

Tako rešuje socialne probleme glavni člankar dnevnika lemontskih lučk.

Ko je pisal o "zadušenih študentkih," je podzvestno mislil o svojih duhovnih sobratih v slovenskih naselbinah, ki kar stati prav poleg Leona so skoro vsi sami "zadušeni študentki," neizobraženi in nesposobni za kaj drugega ka-

kor prodajati odpustke in maše.

In psovka, ki jo rabi ("predrzni gobec") je iz leksikona bivšega sheboyganskega revenda, čigar vlogo je, kakor izgleda, prevzel sedaj prečasti gospod J.M. Trunk.

Od "zadušenih študentkov," ki so se prikobacili pod talar in kuto, pač ni pričakovati pametnih besed, kaj šele pametnih misli! Tak je material, ki ga ima pod svojo senco J. M. Trunk, novi bojevnik za "socialno pravičnost."

Se ne izplača, da bi človek odgovarjal na posameznosti, ker zapisano je na rovaš tega "zadušenega" gorskega fajmoštra. Dobro je, da so v gorah sončni žarki vrlo krepki. Sicer smo pa vsi slov. duhovniki v enem košu, in tu velja: "Juvat habere socios — dobro je, da nas je več," prav vsi slovenski duhovniki so med — zadušeni. Se več. Niti kaki papeži niso pri tem izvzeti, ako se zopet predrznejo nekaj zapisati o — socialnih vprašanjih. Pri tem je moral članiti kar stati prav poleg Leona XIII. in Pija XL., ko sta pisala — enciklike, ker on ba je ve-

da sta pisala le radi — strahu,

Zbirka povestnih knjig

TA ZBIRKA TVORI ZELO ZANIMIVE POVESTI.

ČAROVNICA S STAREGA GRADA, povest iz srednjega veka	40c
CIGANOVA OSVETA, povest	35c
DEVICA ORLEANSKA, slika iz preteklih časov	35c
ELIZABETA, hči sibirskega jetnika	35c
FRAN BARON TRENK, vodja hrvatskih pandurov	35c
FRA DIAVOLO, povest iz roparskega življenja	40c
HEDVIKA, banditova nevesta	35c
KRVNA OSVETA, povest	25c
MATERINA ŽRTEV, pripovedka iz Dalmacije	75c
MRTVI GOSTAČ, povest	35c
MUSOLINO, ropar iz Kalabrije	35c
POŽIGALEC, zanimiva povest	35c
RINALDO RINALDINI, zanimiva roparska povest	45c
STRIC TOMOVA KOČA, povest iz suženjskega življenja	65c
TURKI PRED DUNAJEM, zgodovinska povest	45c
VELIKI VSEVEDEŽ, zbirka zanimivih in kratkočasnih spretosti	60c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA, zgodovinska novela	65c
ZLATARJEVO ZLATO, zgodovinska povest	85c
ZMAJ IZ BOSNE, povest iz bosanske zgodovine	75c

Naročila je poslali na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

Društvam

Najsvetejšega Imena

in društvam

Krščanskih žena in mater

naznanjamo, da imamo za oba društva v zalogi društvene pravilnike in obrednike.

Istotako imamo v zalogi slovenske regalije za oba društva in društvene znake za društvo Najsv. Imena.

Vse te potrebnosti ne za omenjena cerkvena društva se naroča od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Rd.,

Chicago, Illinois

ker je socialistična pšenica začela iti v klasje. Najbolje je — pika.

TO IN ONO

EKSPLODIRANA KROGLA RANILA TRI DEČKE

Chicago, Ill. — 35 letni Rafael Muro je postal nervozen vsled nemirov, ki ga je povzročala skupina dečkov v sredo zvečer poleg njegovega stanovanja na 1003 Polk st. Da nemirneže ostraši in prežene, je iz samokresa oddal strel v zrak. Nesreča pa je hotela, da je krogla zadela v bližnji zid, kjer se je razletela in nje kosci so se odbili ter zadeli tri dečke, vendar pa rane niso nevarne. Muro se je po svojem činu skril in poslana je bila policija, da ga izsledijo.

242 UČITELJEV POSLANIH V POKOJ

Chicago, Ill. — Mestni šolski urad je izdal preteklo sredo odredbo, s katero se pošilja 200 učiteljev in 42 šolskih ravnateljev v pokoj. To je največje število, kar je bilo še doslej istočasno vpokojenega učiteljskega osebja; večinoma je število redkokraj presegalo 10. Sedanje upokojitve so se izvršile na podlagi zakona, ki ga je sprejela državna zakonodajna zbirka.

23 LET IZKUŠNJE Pregleduje oči in predpisuje očala

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

VELIKA KAMPANJA PODPREDSIEDNIKOV

K.S.K.J.

Traja od 1. marca do 31. decembra 1935.

Rojaki Slovenci in Slovenke!

Mati vseh drugih slovenskih podpornih organizacij v Ameriki, K. S. K. J. Jednota, ki posluje že 41. leto, vas potem svoje nove kampanje zopet vabi v svojo sredino če še niste član(ica) te ugledne in zaslužne organizacije. Za pristop imate sedaj najlepšo priliko.

Za smrtninsko zavarovanje se vam nudi 5 različnih razredov, med temi tudi eden, da dobite celo zavarovalnico izplačano v denarju ko še živite.

Člani, ki dosežejo 60 ali 70 let, so upravičeni do starostne podpore; 70 let starim članom plačuje Jednota ves asessment.

Razredov centralne bolniške podpore ima Jednota četvero: po \$2 dnevno, \$1, 50c in \$5 tedensko.

V Mladinskem oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelek je zelo nizek, samo 15c v razred "A" in 30c v razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450 in zavarovanega v razredu "B" se plača \$1000 posmrtnine.

Tekom kampanje se nudijo sledeče ugodnosti: Prost pristop, prosta zdravniška preiskava, 50c nagrade pri zavarovalnici \$250; \$1.00 nagrade za \$500 zavarovalnine; \$2.00 za \$1000; \$3.00 za \$1500, in \$4.00 za \$2000 zavarovalnine.

Za nove člane mladinskega oddelka, 50c.

Za ustanovitev novega društva (8 članov zadostuje) plača Jednota \$20 poleg kampanjskih nagrad.

Glede drugih podrobnosti za pristop se obrnite na tajnika ali tajnico katerega krajevnega društva, ali pa na glavni urad: 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VSİ AMERİŠKİ KATOLİŠKİ SLOVENCİ Bİ MÖRALİ SPADATI H K. S. K. JEDNOTI!

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO - SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$2.00**

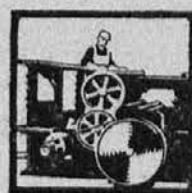
Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Rd.

Chicago, Ill.

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois